

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2026 m. sausio 29 d. Nr. 21RE3-28 (AG3-232/23-2025)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno (posėdžio pirmininkas), Vaidos Jokubauskaitės, Danutės Kulikauskienės, Ramintos Ramanauskienės (pranešėja) ir Svetlanos Sinkevičienės,

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos UAB „(duomenys neskelbtini)“ skundą atsakovui Migracijos departamentui prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos dėl rašto panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjos UAB „(duomenys neskelbtini)“ (toliau – pareiškėja arba Bendrovė) atstovas – advokatas P. Š. 2025 m. gruodžio 15 d. pateikė Lietuvos administracinių ginčų komisijai skundą „Dėl Migracijos departamento 2025-12-10 rašto Nr.25SD25371 panaikinimo“ (toliau – skundas), kuriuo prašo panaikinti atsakovo Migracijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – atsakovas arba Departamentas) 2025 m. gruodžio 10 d. raštą Nr. 25SD25371 „Dėl informacijos suteikimo“ (toliau - Raštas) ir įpareigoti atsakovą iš naujo išnagrinėti pareiškėjos 2025 m. spalio 20 d. prašymą (pranešimą) dėl klaidos taisymo.

Skunde pareiškėja nurodo, kad Bendrovė kreipėsi į atsakovą dėl klaidingai pateiktų pranešimų, kuriuose nurodyta, kad Bendrovės vadovas buvo baustas už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus. Teigia, kad Departamentas savo Rašte pripažino, jog 2025 m. rugsėjo 25 d. pranešimuose buvo nurodyta neteisinga informacija, ir už tai atsiprašė, tačiau atsakovas nurodė, kad 2025 m. sausio 27 d. UAB „(duomenys neskelbtini)“ vadovui „Asmuo X“ buvo skirta administracinė nuobauda pagal Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodeksą (toliau – ANK) už nepranešimą apie pasikeitusius užsieniečio duomenis, o bauda sumokėta 2025 m. vasario 20 d. Remdamasis šia aplinkybe, Departamentas Rašte teigia, kad, atsižvelgiant į tai, jog nuo baudos sumokėjimo nepraėjo daugiau kaip vieni metai, Bendrovei tarpininkaujant gali būti atsisakoma pakeisti leidimus laikinai gyventi minėtiems užsieniečiams, remiantis Lietuvos Respublikos įstatymo dėl užsieniečių teisinės padėties (toliau – UTPI) 44 straipsnio 8 dalies 2 punktu.

Pareiškėjos atstovas skunde pažymi, kad Bendrovė pateikė Departamentui tinkamus tarpininkavimo raštus dėl A. S. ir R. K. leidimų laikinai gyventi Lietuvoje išdavimo darbo pagrindu. Visi reikalingi dokumentai buvo pateikti laiku ir tinkamai, laikantis visų procedūrinių reikalavimų, tačiau 2025 m. rugsėjo 25 d. Bendrovė gavo du elektroninius laiškus iš Departamento, adresuotus minėtiems užsieniečiams, kuriuose nurodoma, jog šie užsieniečiai privalo nutraukti prašymų nagrinėjimą. Sprendimų motyvuojamojoje dalyje nurodoma, kad tarpininkavimo raštus pateikusi Bendrovė neatitinka UTPI reikalavimų, nes Bendrovės vadovas yra baustas už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą arba užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus.

Esminė ir kategoriškai pabrėžtina aplinkybė yra tai, kad Bendrovės vadovui „Asmuo Y“ nei per pastaruosius metus, nei anksčiau nėra buvusi skirta jokia administracinė nuobauda pagal ANK už

nepranešimą apie pasikeitusius užsieniečio duomenis ar melagingų duomenų pateikimą kviečiant užsieniečių atvykti į Lietuvos Respubliką, leidimą dirbti nelegalų ar nedeklaruotą darbą, užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus arba bet kokius kitus su užsieniečių įdarbinimu ar legalia migracija susijusius pažeidimus. Be to, Bendrovės vadovui taip pat nėra priimtas joks apkaltinamasis teismo nuosprendis už nusikalstamas veikas, susijusias su darbo, užsieniečių įdarbinimo ar migracijos teisės pažeidimais. Atsižvelgiant į tai, kad Bendrovės vadovas nėra baustas už jokių su užsieniečių įdarbinimu susijusių pažeidimų, Departamento sprendimas sustabdyti prašymų nagrinėjimą yra akivaizdžiai neteisėtas ir priimtas remiantis objektyviai neteisingais duomenimis. Toks sprendimas pažeidžia pagrindinius viešojo administravimo principus.

Pareiškėjos atstovas skunde pabrėžia, kad UTPI 44 straipsnio 8 dalis nustato reikalavimus, kuriuos turi atitikti darbdavys kaip juridinis asmuo, teikiantis išsipareigojimą įdarbinti užsieniečių. Šio straipsnio 8 dalies 2 punkte numatyta sąlyga taikoma būtent darbdaviui, o ne konkrečiam fiziniam asmeniui, kuris tam tikru laikotarpiu ėjo vadovo pareigas. Teisės akto sisteminė, teleologinė ir gramatinė išaiškinimo metodų visuma vienareikšmiškai patvirtina, kad teisės normos formuluotė „jam nebuvo skirta administracinė nuobauda“ reiškia būtent juridinį asmenį – darbdavį, o ne fizinį asmenį, einantį vadovo pareigas. Tai, kad administracinė nuobauda buvo skirta fiziniam asmeniui „Asmuo X“, kuris 2025 m. sausio 27 d. ėjo vadovo pareigas, bet šiuo metu nebedirba Bendrovėje, negali būti priskiriama pačiai Bendrovei kaip juridiniam asmeniui ir negali būti laikoma pagrindu Bendrovei kaip darbdaviui taikyti UTPI 44 straipsnio 8 dalies 2 punkte nustatytą draudimą. Tai, anot pareiškėjos atstovo, patvirtina ir pats ANK reguliavimas, kuris aiškiai atskiria atsakomybę, taikomą juridiniams asmenims, nuo atsakomybės, taikomos fiziniams asmenims.

Pažymi, kad šiuo metu Bendrovėje nebedirba asmenys, kurie būtų bausti pagal ANK 542 straipsnį ar bet kuriuos kitus straipsnius, susijusius su užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimais. Be to, pati Bendrovė kaip juridinis asmuo nėra bausta pagal ANK. Tai reiškia, kad Bendrovė atitinka visas UTPI 44 straipsnio 8 dalyje nustatytas sąlygas ir negali būti taikomi jokie apribojimai jos tarpininkavimui dėl užsieniečių leidimų laikinai gyventi išdavimo ar pakeitimo. Pabrėžia, kad fizinių ir juridinių asmenų teisinė atsakomybė yra atskirta, ir vieno subjekto padaryti pažeidimai negali būti automatiškai priskiriami kitam subjektui. Net ir tais atvejais, kai fizinis asmuo veikė juridinio asmens vardu ar juridinio asmens naudai, jo veiksmai nesukuria tiesioginės teisinės atsakomybės juridiniam asmeniui, jeigu teisės aktuose nėra aiškiai numatyta juridinio asmens atsakomybė už tokius veiksmus. UTPI 44 straipsnio 8 dalies 2 punktas aiškiai kalba apie darbdavio, kaip juridinio asmens, baustumą, o ne apie jo darbuotojų ar atstovų baustumą.

Nurodo, kad Departamento taikoma interpretacija prieštarauja proporcingumo principui ir viešojo administravimo teisingumo bei objektyvumo principams. Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas įtvirtina, kad viešojo administravimo subjektas priimamą sprendimą privalo grįsti patikima, tiksliai nustatyta ir išsamiai išaiškinta informacija, o viešojo administravimo institucijos sprendimai turi būti teisėti, pagrįsti, objektyvūs ir proporcingi. Departamento pozicija, kad buvusio vadovo, kuris šiuo metu nebedirba Bendrovėje, padarytas administracinis pažeidimas gali būti pagrindas riboti Bendrovės teises tarpininkauti užsieniečių leidimų gavimo procedūrose, yra neproporcinga ir nepagrįsta. Tokia interpretacija reikštų, kad juridinis asmuo amžinai nešasi kiekvieno savo darbuotojo, dirbusio bet kuriuo laikotarpiu, padarytų pažeidimų našą, neatsižvelgiant į tai, ar tas darbuotojas vis dar dirba įmonėje, ar ne. Tai būtų akivaizdžiai neteisinga ir nepagrįsta praktika, kuri prieštarautų teisinės valstybės principams.

Pažymi, kad atsakovas savo atsakyme (Rašte) pripažino techninę klaidą dėl neteisingos informacijos apie Bendrovės vadovo baustumą už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus. Tai rodo, kad Departamento duomenų bazės ir informacijos valdymo sistemos turi trūkumų, o sprendimai priimami remiantis nepatikrintais ar klaidingais duomenimis. Be to, administracinė nuobauda, skirta „Asmuo X“, buvo už nepranešimą apie pasikeitusius užsieniečio duomenis, o ne už užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus, nelegalų ar nedeklaruotą darbą. Tai yra procedūrinio pobūdžio pažeidimas, kuris savo esme ir sunkumu iš esmės skiriasi nuo sunkių pažeidimų, susijusių su nelegalia užsieniečių darbo jėga ar kitais užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimais. Teisės aktų tikslas yra užkirsti kelią darbdaviams, kurie

sistemiškai ar sunkiai pažeidžia įdarbinimo tvarką, tarpininkauti užsieniečių leidimų gavimo procedūrose. Procedūrinio pobūdžio pažeidimas, padarytas buvusio vadovo, kuris nebedirba įmonėje, negali būti laikomas pagrindu riboti Bendrovės teises.

Skunde taip pat pažymima, kad UTPĮ 44 straipsnio 8 dalies 2 punktą numato laiko ribą – vienų metų laikotarpį nuo baudos sumokėjimo ar įpareigojimo įvykdymo dienos. Ši nuostata rodo, kad įstatymų leidėjas laikosi rehabilitacijos ir proporcingumo principų, pripažįstant, kad po tam tikro laiko pažeidimas nebeturėtų lemti neigiamų teisinių pasekmių, tačiau nagrinėjamu atveju Departamentas taiko šią nuostatą Bendrovei, nors pati Bendrovė nepadarė jokio pažeidimo, o bauda buvo skirta fiziniam asmeniui, kuris nebedirba Bendrovėje. Tokia traktuotė, anot pareiškėjos atstovo, prieštarauja įstatymo *ratio legis* ir įstatymų leidėjo ketinimui. Viešojo administravimo subjektai privalo veikti įstatymų ribose, laikytis viešojo administravimo principų ir užtikrinti, kad jų priimami sprendimai būtų pagrįsti teisine analize ir objektyviais faktais. Šiuo atveju Migracijos departamentas to nepadarė, nes rėmėsi iš esmės klaidinga teisinės normos interpretacija, kuri nepagrįstai riboja Bendrovės teises ir kuria papildomus, įstatyme nenumatytus apribojimus.

Skunde akcentuojama, kad Bendrovė vykdo savo veiklą teisėtai, laikydamasi visų darbo teisės, mokesčių ir migracijos teisės aktų reikalavimų, turi reikalingas licencijas ir leidimus savo veiklai vykdyti, tinkamai vykdo įsipareigojimus darbuotojams ir valstybei. Bendrovė nėra įtraukta į jokių sąrašus dėl pažeidimų migracijos ar darbo teisės srityse. Visi įdarbinti užsieniečiai dirba teisėtai pagal tinkamai sudarytas darbo sutartis, su visais mokesčiais ir socialinio draudimo įmokomis. Toks Bendrovės, kaip patikimos ir atsakingos įmonės, reputacijos pažeidimas, grindžiamas buvusio vadovo padarytu procedūriniu pažeidimu, yra nepagrįstas ir neteisingas.

Atsakovė su pareiškėjos atstovo skundu nesutinka ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime atsakovas nurodo, kad pareiškėjos atstovas 2025 m. spalio 20 d. pateikė pranešimą (toliau – Pranešimas), kuriuo informavo apie atsakovo klaidingai pateiktus pranešimus, Baltarusijos piliečių R. K. ir A. S. (toliau – užsieniečiai) bei prašė kuo skubiau ištaisyti šią klaidą ir informuoti elektroniniu paštu (duomenys neskelbtini), taip pat tęsti prašymų nagrinėjimą pagal įprastą tvarką.

Atsakovas, išnagrinėjęs minėtą Pranešimą, nurodytu el. paštu išsiuntė skundžiamą Raštą, kuriuo informavo, kad pranešimuose, išsiųstuose minėtiems užsieniečiams, per klaidą buvo nurodyta neteisinga informacija. Taip pat atsakovas informavo, kad Bendrovės vadovui „Asmuo X“ buvo skirta administracinė nuobauda pagal ANK už nepranešimą apie pasikeitusius užsieniečio duomenis, bauda sumokėta 2025 m. vasario 20 d. Atsižvelgiant į tai bei vadovaujantis UTPĮ 44 straipsnio 8 dalies 2 punktu darbdavys, kuris tarpininkavo užsieniečių leidimų laikinai gyventi keitimui, t. y. Bendrovė, neatitinka UTPĮ keliamų reikalavimų, todėl minėtiems užsieniečiams gali būti atsisakoma pakeisti leidimus laikinai gyventi tarpininkaujant pareiškėjai.

Atsakovas pažymi, kad nesutinka su skundo teiginiu, jog esminė ir kategoriškai pabrėžtina aplinkybė yra tai, kad Bendrovės vadovui „Asmuo Y“ nei per pastaruosius metus, nei anksčiau nėra buvusi skirta jokia administracinė nuobauda pagal ANK už nepranešimą apie pasikeitusius užsieniečio duomenis ar melagingų duomenų pateikimą kviečiant užsieniečių atvykti į Lietuvos Respubliką, leidimą dirbti nelegalų ar nedeklaruotą darbą, užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus arba bet kokius kitus su užsieniečių įdarbinimu ar legalia migracija susijusius pažeidimus. Pažymi, kad administracinės atsakomybės vertinimas turi būti siejamas ne formaliai su konkreto asmens reputacija, bet su faktinėmis aplinkybėmis, egzistavusiomis tuo metu, kai buvo atliekami ginčo veiksmai. Atkreipia dėmesį, kad nuo 2023 m. gegužės 29 d. iki 2025 m. rugsėjo 30 d. Bendrovės vadovas buvo „Asmuo X“, kuriam 2025 m. sausio 27 d. buvo skirta bauda pagal ANK 542 straipsnio 2 dalį.

Užsieniečiai prašymus pakeisti leidimus laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje pateikė 2025 m. rugpjūčio 21 d., o Bendrovė tarpininkavimo raštus dėl šių prašymų pateikė dar anksčiau – 2025 m. rugpjūčio 8 d. Pabrėžia, kad pareiškėjos atstovo skunde nurodomas asmuo „Asmuo Y“ Bendrovės vadovu tapo nuo 2025 m. rugsėjo 30 d., t. y. jau po ginčo santykiams reikšmingų veiksmų atlikimo. Taigi, visų esminių veiksmų atlikimo metu Bendrovės direktoriaus pareigas ėjo „Asmuo X“, o ne

„Asmuo Y“, todėl skunde akcentuojamas faktas apie „Asmuo Y“ netaikytas administracines nuobaudas neturi teisinės reikšmės nagrinėjamam ginčui. Atsižvelgiant į tai, kad ginčo santykiams reikšmingu laikotarpiu Bendrovės vadovo pareigas ėjo „Asmuo X“, kuriam buvo taikyta administracinė atsakomybė pagal ANK 542 straipsnio 2 dalį, bei į tai, jog visi su užsieniečių leidimų keitimu susiję veiksmai buvo atlikti iki „Asmuo Y“ paskyrimo Bendrovės vadovu, skunde nurodomos aplinkybės apie jam netaikytas administracines nuobaudas yra teisiškai nereikšmingos ir negali būti laikomos pagrindiniu skundo reikalavimams tenkinti.

Pažymi, kad skunde akcentuojama aplinkybė, jog administracinė nuobauda pagal ANK buvo paskirta fiziniam asmeniui „Asmuo X“, savaime nepaneigia jos reikšmės taikant UTPĮ 44 straipsnio 8 dalies 2 punktą. Be to, anot atsakovo, pareiškėjos teiginys, jog „Asmuo X“ šiuo metu nebedirba Bendrovėje, taip pat neturi lemiamos teisinės reikšmės. Kaip jau konstatuota, UTPĮ 44 straipsnio 8 dalies 2 punkto taikymas siejamas su pažeidimų padarymu, o ne su tuo, ar konkretus vadovas vėliau buvo pakeistas. Priešingu atveju būtų sudarytos prielaidos formaliai išvengti įstatyme nustatytų ribojimų, vien pakeičiant Bendrovės vadovą po pažeidimo padarymo, kas akivaizdžiai prieštarautų tiek Įstatymo tikslui, tiek teisinio reguliavimo logikai.

Atsakovas atsiliepime taip pat pažymi, kad UTPĮ 44 straipsnio 8 dalies 2 punkte aiškiai įtvirtinta, kad vertinant darbdavio teisę kviesti ar įdarbinti užsieniečius, reikšmingos yra darbdavio veiklos aplinkybės, įskaitant jo vadovo veiksmus, nes būtent vadovas veikia juridinio asmens vardu, formuoja jo valią ir organizuoja veiklą, todėl administracinė nuobauda, skirta Bendrovės vadovui už teisės aktų, reglamentuojančių užsieniečių teisinę padėtį ar įdarbinimą, pažeidimus, tiesiogiai atspindi Bendrovės veiklos pobūdį ir jos atitiktį teisės aktams. Taigi, priešingai nei teigiama skunde, administracinė nuobauda, skirta tuometiniam Bendrovės vadovui „Asmuo X“ už ANK 542 straipsnio 2 dalyje numatytą pažeidimą, yra teisiškai reikšminga taikant Įstatymo 44 straipsnio 8 dalies 2 punktą, nes ji atspindi Bendrovės veiklą ir jos atitiktį užsieniečių teisinę padėtį reglamentuojantiems teisės aktams ginčo laikotarpiu. Atsakovo teigimu, pareiškėjos atstovo skundo argumentai, grindžiami formaliu fizinio ir juridinio asmens administracinės atsakomybės atribojimu, nepaneigia skundžiamo Rašto.

Atsiliepime atsakovas taip pat atkreipia dėmesį, kad nurodytų užsieniečių prašymai pakeisti leidimus laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje dar nėra išnagrinėti ir dėl jų nėra priimti galutiniai administraciniai sprendimai. Ši aplinkybė yra esminė vertinant skundžiamo rašto teisinį pobūdį ir jo sukeltas (ar nesukeltas) teises pasekmes pareiškėjai. Tai pat pastebi, kad skundžiamu Raštu pareiškėja nebuvo nei pripažinta pažeidusi teisės aktų reikalavimus, nei jai buvo pritaikytas koks nors draudimas ar neigiamos teisinės pasekmės. Minėtu Raštu Pareiškėja buvo tik informuota, kad, atsižvelgiant į tai, jog Bendrovės vadovui „Asmuo X“ buvo skirta administracinė nuobauda pagal ANK 542 straipsnio 2 dalį, nagrinėjant užsieniečių prašymus *gali* būti taikomas UTPĮ 44 straipsnio 8 dalies 2 punkte nustatytas ribojimas, t. y. užsieniečiams gali, bet nebūtinai bus atsisakyta pakeisti leidimus laikinai gyventi tarpininkaujant pareiškėjai.

Reaguojant į skundo argumentus, kad juridinis asmuo amžinai nešasi kiekvieno savo darbuotojo, dirbusio bet kuriuo laikotarpiu, padarytų pažeidimų našta, pastebėtina, jog UTPĮ 44 straipsnio 8 dalies 2 punktas aiškiai nustato konkretų laikotarpį, per kurį gali būti taikomi apribojimai dėl darbdavio ar jo vadovo padarytų pažeidimų – šiuo atveju tas laikotarpis yra vieneri metai. Skunde teigiama apie „neapibrėžtą“ ar „amžiną“ atsakomybę juridiniam asmeniui, tačiau toks teiginys neatitinka tikrovės. UTPĮ nenustato jokio abstraktaus, neriboto laiko, per kurį Bendrovė galėtų būti laikoma atsakinga dėl vadovų veiksmų.

Atsakovas mano, kad iš esmės teisingai taikė teisės normas, išsamiai išnagrinėjo faktines bylos aplinkybes, pateikė pareiškėjai pagrįstą ir teisėtą atsakymą, o pareiškėja nepateikė įrodymų, paneigiančių skundžiamo Rašto teisėtumą ir pagrįstumą, išskyrus savo subjektyvią nuomonę.

Byla nutrauktina.

Ginčas byloje kilo dėl atsakovo Rašto, kuriuo atsakyta į pareiškėjos Pranešimą dėl klaidų ištaisymo, teisėtumo.

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėjos atstovas 2025 m. spalio 20 d. pateikė atsakovui Pranešimą, kuriame nurodė, kad atsakovo sprendimas sustabdyti prašymų dėl Baltarusijos piliečių A. S. ir R. K. leidimų laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje išdavimo darbo pagrindu nagrinėjimą yra neteisėtas ir priimtas remiantis objektyviai neteisingais duomenimis, t. y. tuo, kad Bendrovės vadovas yra baustas už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą arba užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus ir dėl to tarpininkavimo raštus pateikusi Bendrovė neatitinka UTPI reikalavimų. Pareiškėjos atstovas Pranešimu prašė kuo skubiau ištaisyti šią klaidą ir informuoti elektroniniu paštu (duomenys neskelbtini) bei tęsti prašymų nagrinėjimą pagal įprastą tvarką.

Atsakovas skundžiamu Raštu, adresuotu pareiškėjos atstovui, informavo, kad gavo pareiškėjos atstovo informaciją apie atsakovo klaidingai pateiktus pranešimus Baltarusijos piliečių R. K. ir A. S. pateiktų prašymų pakeisti leidimus laikinai gyventi nagrinėjimo metu. Raštu atsakovas informavo pareiškėjos atstovą, kad atsakovo 2025 m. rugsėjo 25 d. pranešimuose, pateiktuose per Migracijos informacinę sistemos MIGRIS komunikaciją, dėl Baltarusijos pil. R. K., gim. (duomenys neskelbtini), ir Baltarusijos pil. A. S., gim. (duomenys neskelbtini), prašymų pakeisti leidimus laikinai gyventi nagrinėjimų buvo nurodyta neteisinga informacija – nurodė, kad Departamentas neturi duomenų, jog Bendrovės vadovas būtų baustas už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus, ir už minėtą techninę klaidą pranešimuose atsiprašė. Toliau Rašte nurodė, kad, atsakovo duomenimis, 2025 m. sausio 27 d. pareiškėjos vadovui „Asmuo X“ buvo skirta administracinė nuobauda pagal ANK už nepranešimą apie pasikeitusius užsieniečio duomenis, bauda sumokėta 2025 m. vasario 20 d. Vadovaujantis UTPI 44 straipsnio 8 dalimi darbdavys, teikiantis išipareigojimą įdarbinti užsienietį, arba visi užsieniečio darbdaviai tuo atveju, kai su užsieniečiu ketinama sudaryti darbo keliems darbdaviams sutartį, turi atitikti šias sąlygas: 1) turi licencijuojamą veiklą reglamentuojančių Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytas licencijas ir (ar) leidimus tokiai veiklai vykdyti bei atitinka licencijuojamos veiklos vykdymo sąlygas, jeigu užsienietį ketinama įdarbinti licencijuojamai veiklai; 2) jam nebuvo skirta administracinė nuobauda pagal Administracinių nusižengimų kodeksą už nepranešimą apie pasikeitusius užsieniečio duomenis ar melagingų duomenų pateikimą kviečiant užsienietį atvykti į Lietuvos Respubliką arba pagalbą kitu neteisėtu būdu užsieniečiui gauti teisę būti ar gyventi Lietuvos Respublikoje patvirtinantį dokumentą arba nuo dienos, kurią skirta bauda sumokėta ar įpareigojimas įvykdytas, praėjo daugiau kaip vieni metai; 3) nenustatoma šio UTPI 35 str. 1 d. 16 ar 19 p. nurodytų atsisakymo išduoti ar pakeisti leidimą laikinai gyventi pagrindų; 4) vykdo veiklą, kuriai kviečia užsienietį, ne trumpiau negu pastaruosius 6 mėnesius.

Rašte atsakovas atkreipė dėmesį, kad darbdaviui buvo skirta administracinė nuobauda pagal ANK už nepranešimą apie pasikeitusius užsieniečio duomenis ir bauda sumokėta 2025-02-20. Atsižvelgiant į tai, kad nuo baudos sumokėjimo nepraejo daugiau kaip vieneri metai, Baltarusijos pil. R. K., gim. (duomenys neskelbtini), ir Baltarusijos pil. A. S., gim. (duomenys neskelbtini), gali būti atsisakoma pakeisti leidimus laikinai gyventi tarpininkaujant UAB „(duomenys neskelbtini)“. Leidimas laikinai gyventi užsieniečiui išduodamas tik tuo atveju, jeigu užsienietis atitinka leidimo laikinai gyventi išdavimo pagrindą ir leidimo laikinai gyventi išdavimo sąlygas bei nėra pagrindų, dėl kurių užsieniečiui leidimas laikinai gyventi gali būti neišduotas.

Pareiškėjai nesutinkant su skundžiamu Raštu, pareiškėjos atstovas skundu kreipėsi į Komisiją.

Pagal Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo (toliau – IAGNTĮ) 6 straipsnį, į Lietuvos administracinių ginčų komisiją ar jos teritorinį padalinį jų kompetencijai priskirtais klausimais turi teisę kreiptis asmenys, taip pat viešojo administravimo subjektai, manantys, kad jų teisės yra pažeistos. Taigi, administraciniai aktai, dėl kurių galima paduoti skundą, pagal IAGNTĮ 5 straipsnio 2 dalį ir 6 straipsnį, yra visi viešojo administravimo subjektų priimti teisės aktai, nepaisant jų formos, taip pat veiksmai (neveikimas), sukeltys asmeniui teises pasekmes, t. y. darantys įtaką asmenų teisėms ar įstatymų saugomiems interesams.

Pažymėtina, kad teismų praktikoje yra laikomasi pozicijos, jog asmens suinteresuotumas – tai subjekto materialinis teisinis suinteresuotumas, t. y. asmuo turi turėti aiškiai identifikuotą suinteresuotumą apginti materialinės teisės normų saugomą teisę ar interesą.

LVAT yra išaiškinęs, kad Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ABTĮ) nuostatų, reguliuojančių kreipimąsi į administracinę teisimą, sisteminis vertinimas leidžia teigti, jog į administracinę teisimą asmuo turi teisę kreiptis dėl jam teisinės pasekmės sukeliančių individualių teisės aktų, priimtų viešojo administravimo srityje (LVAT 2004 m. sausio 27 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A7-121/2004, 2014 m. birželio 19 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS602-365/2014, 2015 m. liepos 1 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS-976-662/2015, 2015 m. lapkričio 11 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS-1312-261/2015, 2017 m. sausio 27 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS-18-662/2017). Kai skundžiamas aktas ar veiksmas akivaizdžiai nesukelia jokių teisinių pasekmių, toks aktas ar veiksmas negali būti ginčo administraciniame teisme objektu. Nagrinėdamas skundus dėl teisinių pasekmių negalinčių sukelti ir nesukeliančių aktų ar veiksmų, teismas asmens teisių apginti negalėtų, nes net ir patenkinus skundą, asmens teisių ir pareigų apimtis (jo teisių ir pareigų bei įstatymo saugomų interesų gynimo požiūriu) nepasikeistų, o pats procesas būtų iš esmės beprasmis (LVAT 2008 m. rugsėjo 25 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS⁵²⁵-540/2008; 2009 m. liepos 10 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS¹⁴⁶-391/2009; 2010 m. balandžio 6 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS⁸²²-172/2010; 2010 m. spalio 22 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS¹⁴³-560/2010; 2016 m. vasario 3 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS⁷⁸-143/2016).

Formuojama tokia teisminė praktika, kad, jei Komisijai skundžiamas raštas yra tik informacinio pobūdžio ir jame pateikta bendro pobūdžio informacija, kuri pareiškėjams nesukelia jokių teisinių pasekmių, tokiam rašte nėra viešojo administravimo subjekto pareiškėjams nustatytų arba suteikiamų teisių ir pareigų (jis nedaro įtakos pareiškėjų teisiniam statusui), toks raštas nėra laikytinas individualiu teisės aktu, kuris nagrinėtinas IAGNTĮ ir ABTĮ nustatyta tvarka. Pareiškėjams kreipiantis skundu į Komisiją, ginčijant dokumentą, kuriame nėra viešojo administravimo subjekto patvarkymų (įpareigojimų asmeniui), kuris nesukelia teisinių pasekmių ir negali būti bylos nagrinėjimo dalyku, byla, kurioje yra ginčijamas toks dokumentas, nenagrinėtina Komisijoje, *inter alia* (be kita ko) ir teisme. Nustačius faktinių aplinkybių pagrindą, kad skundžiamame rašte yra pateikiama informacinio pobūdžio, nesukelianti pareiškėjams teisinių pasekmių, informacija, nėra viešojo administravimo subjekto nustatytų arba suteikiamų pareiškėjams teisių ir pareigų (nedaro įtakos pareiškėjų teisiniam statusui), darytina išvada, kad toks skundžiamas raštas nėra laikytinas individualiu teisės aktu, nagrinėtinu IAGNTĮ ir ABTĮ nustatyta tvarka (LVAT 2021 m. gegužės 19 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1188-629/2021).

Vadovaujantis aukščiau nurodytu Komisijos kompetenciją apibrėžiančiu teisiniu reglamentavimu bei paminėta teismų praktika, taip pat įvertinus pareiškėjos atstovo Pranešimo, skundo bei skundžiamo Rašto, kuriame išdėstytas Departamento atsakymas į pareiškėjos atstovo Pranešimą dėl klaidos ištaisymo, turinį, darytina išvada, kad Rašte pareiškėjai nėra suformuluoti jokie įpareigojimai ar nurodymai, šiame Rašte nėra jokių imperatyviai nustatytų konkrečiai pareiškėjai privalomų elgesio taisyklių, jos teisių ir pareigų. Taigi, Raštas pagal savo turinį yra informacinio (aiškinamojo) pobūdžio dokumentas, nesukeliantis pareiškėjai jokių materialinių teisinių pasekmių, nes šiuo dokumentu pareiškėjai nesukuriamos, nepanaikinamos ir nepakeičiamos jokios jos teisės ar pareigos, poveikio priemonės jai netaikomos. Taip pat Rašte nėra išreikšta atsakovo valia dėl teisės taikymo, t. y. jis nėra administracinio sprendimo išraiška, todėl šiuo atveju jis negali būti ginčo Komisijoje dalyku, nes net ir panaikinus Raštą, pareiškėjos teisių ir pareigų apimtis nepasikeistų.

Atsižvelgiant į išdėstytas aplinkybes, sprendina, kad Komisijos kompetencijai šiuo atveju nepriklauso vertinti ir spręsti dėl skundžiamo Rašto, kuris jokių teisinių pasekmių pareiškėjui nesukelia, pareiškėjos inicijuojamo ginčo nagrinėjimas nepriskirtinas Komisijos kompetencijai, dėl to byla pagal pareiškėjos atstovo skundą nutrauktina kaip nepriskirtina Komisijos kompetencijai.

Pažymėtina, kad nors iš kartu su skundu pateikto skundžiamo Rašto matyti, jog pareiškėjos atstovas, kreipdamasis į Komisiją, vadovavosi jam skundžiamame Rašte nurodyta Rašto apskundimo tvarka, tačiau tai negali paneigti išvados, kad pareiškėjos keliamas ginčas nenagrinėtinas Komisijoje.

Paminėtina, kad neteisingas apskundimo tvarkos nurodymas negali turėti įtakos teisės aktais nustatytai atitinkamų subjektų kompetencijai. Šiuo atveju paminėta LVAT praktika, pagal kurią skundžiamo akto kvalifikavimo ir teisinio vertinimo negali lemti vien tam tikri formalūs kriterijai – jo pavadinimas, nurodyta apskundimo tvarka ir pan., o išvada, ar dėl akto gali būti paduotas skundas administraciniuose teismuose, turi būti daroma atsižvelgiant į tokio sprendimo turinį (žr., pvz., LVAT 2020 m. gruodžio 9 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-772-492/2020; kt.).

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 2 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

bylą pagal pareiškėjos UAB „(duomenys neskelbtini)“ skundą nutraukti.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys gali skųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Giedrius Jakubėnas

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Danutė Kulikauskienė

Raminta Ramanauskienė

Svetlana Sinkevičienė